

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa **P. G.**, bytom v Ž., D. ul. č. X., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou V. G. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. marca 2010, č.k. 25Sd/209/2009-36, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25. marca 2010, č.k. 25Sd/209/2009-36, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 25. marca 2010, č.k. 25Sd/209/2009-36 potvrdil rozhodnutie zo 6. júla 2009 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nespĺnil zdravotnú podmienku pre vznik nároku na uvedenú dávku. Zo záverov posudku M. V. P., posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Žiline z 15. júna 2009 zistil, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo v dôsledku

nepriaznivého zdravotného stavu miera jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poklesla len o 30 %, preto mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu na nové konanie a rozhodnutie. Namietal, že jeho zdravotný stav nebol riadne zistený a predložená lekárska dokumentácia nebola dostatočným spôsobom posúdená.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.

Zo spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľa posúdila 15. júna 2009 M.. V. P., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Žiline a neskôr 15. októbra 2009 M.. J. Š., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia so sídlom v Žiline. Po osobnom vyšetrení navrhovateľa a po zohľadnení pripojenej zdravotnej dokumentácie M.. J. Š. zistil, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je stuhnutie horného členkového kĺbu, zaradené v prílohe č. 4 zákona o sociálnom poistení v kap. XV, odd. G, pol. 54.a s mierou funkčného postihnutia v rozpätí 20-35 %, ktorá je u navrhovateľa zistená na hornej hranici rozsahom 35%. Ďalšie ochorenie navrhovateľa, a to alergická nádcha neodôvodnila zvýšenie miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť.

Oproti záverom M. V. P., posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Žiline z 15. júna 2009 M. J. Š. zistil, že miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť 30 % sa zvýšila na 35 %.

Z posudku posudkových lekárov však vyplýva zhodné zistenie, že navrhovateľ je od narodenia v dispenzári ortopéda pre vrodenú deformitu oboch nôh, podrobil sa opakovaným korekčným operáciám (vpravo jedenkrát, vľavo štyrikrát) a v súčasnosti trpí na ľahkú deformitu oboch nôh s ľahkou obmedzenou hybnosťou pravej nohy, vľavo so stredne ťažkým obmedzením. Obidvaja posudkoví lekári odmietli závery ortopéda z 1. júna 2009, podľa ktorých dosahuje poškodenie hybnosti nôh navrhovateľa ťažký stupeň, čomu nasvedčuje ľahko zistiteľný stav pri bežnom klinickom vyšetrení. Z uvedených dôvodov ochorenie nebolo zaradené do kap. XV, odd. G, položka 7 prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Rovnako potom posudkoví lekári zistili, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť viac ako 40%.

Medzi závermi posudkových lekárov neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvody pochybovať. Námietky uvádzané navrhovateľom v odvolaní o nesprávnom posúdení a vyhodnotení predloženej lekárskej dokumentácie odvolací súd nezistil. Uvádzané zdravotné problémy navrhovateľa posudkoví lekári poznali a vyplývajú z odborných lekárskeho vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery uvedené v posudkoch.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že jeho zdravotný stav nebol správne zaradený pod príslušnú položku, uvedenú v prílohe č. 4 zákona o sociálnom poistení, jeho tvrdenie nezodpovedá obsahu spisov. Navrhovateľ ani v odvolacom konaní nedoložil ďalšie lekárske správy o zhoršenom zdravotnom stave. Dôvod na opätovné prešetrenie zdravotného stavu navrhovateľa na odstránenie prípadných pochybností preto odvolací súd nezistil.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľa v dôsledku jeho zhoršenia, môže navrhovateľ opätovne požiadať o preskúmanie miery poklesu schopnosti alebo zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd preto rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť je určená mierou zodpovedajúcou zákonu.

Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov zadovážených v tomto konaní spochybnili alebo vyvrátili a ani zo zisteného skutkového stavu nevyplýva jeho nesprávnosť.

Odvolací súd preto závery krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni nárok na náhradu trov konania nevznikol.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská